

Αριθμός απόφασης 14 /2014
Αριθμός έκθεσης κατάθεσης αγωγής 900/222Π/14-08-2009
ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές Ελένη Παρπούλα, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Λεμονιά Τσαβίδη, Πρωτοδίκη-Εισηγήτρια, Ελένη Αντωνοπούλου, Πρωτοδίκη, και από τη Γραμματέα Ευμορφία Δέλλιου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημοσίως στο ακροατήριό του, στις 20 Νοεμβρίου 2013, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ : 1) Αστικού μη κερδοσκοπικού Συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ Π. Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Σαπφούς 10) και εκπροσωπείται νόμιμα, 2) Αστικού μη κερδοσκοπικού Συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ-ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ Π. Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Πατησίων 130) και εκπροσωπείται νόμιμα και 3) Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ» και το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής (οδός Αριστοτέλους 65) και εκπροσωπείται νόμιμα, οι οποίοι παραστάθηκαν στο Δικαστήριο δια του πληρεξούσιου δικηγόρου τους Γεωργίου Λαγάνη (Δ. Σ. Χαλκιδικής ΑΜ 85).

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ : Ανώνυμης Εταιρίας με την επωνυμία «
», που εδρεύει στη
κιδικής και εκπροσωπείται νόμιμα, ιδιοκτήτριας της ευρισκόμενου στη
κιδικής επιχείρησης μπαρ με το διακριτικό τίτλο η οποία παραστά-
θηκε στο Δικαστήριο δια του πληρεξούσιου δικηγόρου της Γεωργίου Χατζηκωνστα-
ντίνου (Δ. Σ. Θεσσαλονίκης ΑΜ 8466).

Οι ενάγοντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 06-08-2009 αγωγή τους, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 900/222 Π/14-08-2009, προσδιορίσθηκε για τη δικάσιμο της 17-03-2010, αναβλήθηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 26-01-2011, έπειτα για τη δικάσιμο της 23-11-2011, στη συνέχεια για τη δικάσιμο της 21-11-2012 και τέλος για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της απόφασης.

Κατά τη/δημόσια συζήτηση της υπόθεσης, κατά την εκφώνησή της από το πινάκιο, παραστάθηκαν οι διάδικοι όπως σημειώνεται παραπάνω και οι πληρεξούσιοι

δικηγόροι τους ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά της δίκης και στις έγγραφες προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με την υπό κρίση αγωγή, οι ενάγοντες εκθέτουν ότι είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων που έχουν συσταθεί κατά το άρθρο 54 § 4 του ν. 2121/1993, ο 1^{ος} για τους μουσικούς, ο 2^{ος} για τους τραγουδιστές και ο 3^{ος} για τις δισκογραφικές εταιρίες-παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνas, στους οποίους έχουν ανατεθεί από τα μέλη τους (μουσικούς, τραγουδιστές, παραγωγούς), ορισμένα ονόματα των οποίων αναφέρουν στην αγωγή, να κατάρτιζουν συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων, καθώς και για την οφειλόμενη αμοιβή, να εξασφαλίζουν στους δημιουργούς ποσοστιαία αμοιβή, να εισπράττουν την αμοιβή και να κατανέμουν μεταξύ των δικαιούχων τα εισπραττόμενα ποσά, να προβαίνουν σε κάθε διοικητική ή δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δικαιούχων ή των δικαιοδόχων τους και να λαμβάνουν από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία για τον καθορισμό, την είσπραξη και κατανομή των εισπραττομένων ποσών · ότι συνέταξαν από κοινού το διαλαμβανόμενο στην αγωγή αμοιβολόγιο, το οποίο και γνωστοποίησαν στις επιχειρήσεις υγειονομικού ενδιαφέροντος (κλαμπ, μπαρ, ντίσκο κλπ), που προβαίνουν σε δημόσια παρουσίαση έργων μέσω των εγκατεστημένων στα καταστήματά τους υλικών φορέων ήχου, και κάλεσαν αυτές σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους, πλην όμως η εναγομένη ανώνυμη εταιρία, η οποία διατηρεί επιχείρηση εκμετάλλευσης μπητς-μπαρ με το διακριτικό τίτλο

στην παραλία της είναι αδιάφορη και αδιάλλακτη σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης καθορισμού ή καταβολής της εύλογης αμοιβής, παρότι με τη χρήση του μουσικού ρεπερτορίου στο κατάστημά της, το οποίο είναι εμβαδού 700 τ. μ. περίπου και λειτουργεί τους θερινούς μήνες του έτους (από Μάιο έως Σεπτέμβριο), και δη των δειγματοληπτικά αναφερομένων στο δικόγραφο της αγωγής μουσικών τραγουδιών κατά τα έτη 2007, 2008 και 2009 ψυχαγωγεί την πελατεία της και ως εκ τούτου στηρίζει τα έσοδά της. Κατόπιν αυτών, οι ενάγοντες, ζητούν τα εξής : α) ν' αναγνωριστεί το δικαίωμά τους για την εύλογη και ενιαία αμοιβή τους και να καθοριστεί το δικαίωμά τους αυτό στο ποσοστό του 10% επί των ακαθάριστων εσόδων της επιχείρησης της εναγομένης με ελάχιστο ποσό τα 3.600 ευρώ (πλέον ΦΠΑ 19%) για καθένα από τα επίδικα έτη και στο συνολικό ποσό των 10.800 (3.600 ευρώ Χ 3 έτη) ευρώ (πλέον ΦΠΑ 19%), β) να καθοριστεί ως εύλογη αμοιβή της κάθε

Γεωργίου
Η Εισηγήτρια

κατηγορίας, που εκπροσωπείται απ' αυτούς, σε ποσοστό 50% για τους παραγωγούς, 25% για τους μουσικούς και 25% για τους τραγουδιστές, γ) να υποχρεωθεί η εναγομένη να τους καταβάλει το ανωτέρω ποσό των 10.800 ευρώ (πλέον ΦΠΑ 19%) με το νόμιμο τόκο από τη λήξη του κάθε έτους, άλλως από την επίδοση της αγωγής και δ) να υποχρεωθεί η εναγομένη να τους προσκομίσει τους καταλόγους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε την εν λόγω περίοδο, επίσης να τους προσκομίζει κάθε μήνα τους καταλόγους του μουσικού ρεπερτορίου που θα χρησιμοποιεί στο εξής. Τέλος, ζητούν να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή η απόφαση που θα εκδοθεί και να καταδικαστεί η εναγομένη στην καταβολή της δικαστικής τους δαπάνης. Με το ανωτέρω περιεχόμενο και αιτήματα η αγωγή, για το παραδεκτό της συζήτησης της οποίας καταβλήθηκε για το καταψηφιστικό της αίτημα το ανάλογο τέλος δικαστικού ενσήμου (βλ. τα με αριθμούς 567519, 567521, 567520, 567522, 567518 και 276358 αγωγή) αρμοδίως φέρεται ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού για να δικαστεί κατά την προκείμενη τακτική διαδικασία και είναι επαρκώς ορισμένη, διότι ο νόμος δεν απαιτεί την εξαντλητική και δη την ονομαστική αναφορά στο δικόγραφο της όλων των δικαιούχων (ημεδαπών ή αλλοδαπών) συγγενικών δικαιωμάτων που οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης εκπροσωπούν και όλων των έργων τους, για τα οποία τους έχουν μεταβιβαστεί οι σχετικές εξουσίες, καθώς και των αντίστοιχων αλλοδαπών οργανισμών στους οποίους ανήκουν οι αλλοδαποί δικαιούχοι ή των επί μέρους στοιχείων και λεπτομερειών των σχετιζομένων με τις συμβάσεις αμοιβαιότητας, που οι ημεδαποί οργανισμοί έχουν συνάψει με ομοειδείς οργανισμούς. Κατά συνέπεια, απορριπτομένου ως αβάσιμου του σχετικού ισχυρισμού της εναγομένης, για το ορισμένο και παραδεκτό της σχετικής αγωγής των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης αρκεί η αναφορά στο δικόγραφο της ότι αυτοί εκπροσωπούν το σύνολο της ενδιαφερόμενης κατηγορίας δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων (ημεδαπών ή αλλοδαπών) και του έργου αυτών καθώς και η δειγματοληπτική αναφορά τούτων και δεν απαιτείται η εξαντλητική αναφορά του συνόλου των προεκτεθέντων στοιχείων, μη απαιτούμενης ούτε της διευκρίνισης της επί μέρους σχέσης που συνδέει τους τελευταίους με το κάθε αλλοδαπό δικαιούχο (ΕφΠατρ 1082/2008 Νόμος, ΜΠΑΘ 4658/2012 ΝοΒ 2012. 1204). Αόριστη είναι η υπό κρίση αγωγή όσον αφορά τα εξής αιτήματά της : α) περί καθορισμού της εύλογης και ενιαίας αμοιβής των εναγόντων σε ποσοστό 10% επί των ακαθάριστων εσόδων της επιχείρησης της εναγομένης, καθόσον τα έσοδα αυτά δεν προσδιορίζονται και επομένως το αίτημα αυτό πρέπει ν' απορριφθεί ως απαράδεκτο, λόγω της αοριστίας του και β) περί καταβολής τόκων σε χρόνο προγενέστερο της επίδοσης της αγωγής, αίτημα, το οποίο πρέπει ν' απορριφθεί επίσης ως απαράδεκτο, λόγω της αοριστίας του, καθόσον οι ενάγοντες δεν επικαλούνται συγκεκριμένη ημεροχρονολογία προηγούμενης εξώδικης ή δικαστικής όχλησης (άρθρα 340

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

2

και 345 του Α. Κ.). Περαιτέρω, η αγωγή είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 3 § 2, 32, 46 §§ 1, 2, 47 §§ 1, 2, 48, 49, 54, 55, 56, 57, 58, 72 § 3 του ν. 2121/1993, 1, 2 § 1, 3 § 1, 8 § 1, 12 § 1, 16 § 1 α', 21 και 38 του «Κώδικα Φόρου Προστιθέμενης Αξίας» (ν. 2859/2000), 12 § 14 του «Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων» (π. δ. 186/1992), 340, 345 Α. Κ., 69 § 1 α', 907, 908, 176 ΚΠολΔ. Εδώ πρέπει να σημειωθεί ότι το περί τοκοδοσίας αίτημα κατά το μέρος που αφορά στο αιτούμενο ποσό για ΦΠΑ είναι νόμιμο μόνο για το μετά την καταβολή του ποσού της εύλογης αμοιβής χρονικό διάστημα, καθόσον, όταν η πληρωμή της εύλογης αμοιβής γίνεται κατ' επιταγή δικαστικής απόφασης, ο αναλογούν στο ποσό της αμοιβής ΦΠΑ καθίσταται απαιτητός από την είσπραξη εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης του ποσού της επιδικαζόμενης σ' αυτούς εύλογης αμοιβής, οπότε και γεννάται η σχετική φορολογική υποχρέωσή τους και εκδίδουν αυτοί το απαιτούμενο από το νόμο τιμολόγιο ή απόδειξη και επομένως μόνο έκτοτε οφείλονται από το χρήστη νόμιμοι τόκοι και όχι πριν από την επέλευση του ως άνω χρονικού σημείου, ήτοι της ημέρας είσπραξης της αμοιβής (ΕφΠειρ 409/2008 ΔΕΕ 2009. 226, ΠΠΘεσ/κης 28830/2008 Νόμος). Περαιτέρω, το αίτημα περί προσκομιδής κάθε μήνα εκ μέρους του εναγομένου του καταλόγου με το μουσικό ρεπερτόριο που θα χρησιμοποιεί στο εξής είναι μη νόμιμο και ως τέτοιο πρέπει ν' απορριφθεί, διότι δεν αφορά τη χρήση του επιδίκου χρονικού διαστήματος. Επομένως, η αγωγή κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της. Ας σημειωθεί εδώ ότι οι ενάγοντες προσκόμισαν την από 13-11-2009 δήλωση της πληρεξούσιας δικηγόρου του

περί αποτυχίας της διαδικασίας απόπειρας εξώδικης επίλυσης της διαφοράς, διαδικασία που ως εκ περισσού έχει τηρηθεί, μετά την αντικατάσταση του άρθρου 214 Α του ΚΠολΔ με το άρθρο 19 του ν. 3994/25-07-2011 (άρθρο 72 § 3 του ίδιου νόμου).

Κατά την έννοια της διάταξης του άρθρου 281 Α. Κ., με την οποία ορίζεται ότι η άσκηση του δικαιώματος απαγορεύεται αν αυτή υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαιώματος, καταχρηστική άσκηση του δικαιώματος υπάρχει και όταν από την προηγούμενη συμπεριφορά του δικαιούχου ή από την πραγματική κατάσταση που διαμορφώθηκε ή από τις περιστάσεις που μεσολάβησαν η εκ των υστέρων άσκηση του δικαιώματος έρχεται σε προφανή αντίθεση προς την ευθύτητα και εντιμότητα που πρέπει να κρατούν στις συναλλαγές προς τα επιβαλλόμενα χρηστά συναλλακτικά ήθη ή προς τον κοινωνικό και οικονομικό σκοπό του δικαιώματος, έτσι ώστε η ενάσκησή του να προσκρούει στην περί δικαίου και ηθικής αντίληψή του μέσου κοινωνικού ανθρώπου. Για την εφαρμογή της διάταξης αυτής δεν αρκεί μόνο η μακροχρόνια αδράνεια του δικαιούχου ν' ασκήσει το δικαίωμά του, αλλά απαιτείται να συντρέχουν

Φεύλλο της με αριθμό 14 /2014 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Χαλκίδης (τακτική διαδικασία)

και άλλα περιστατικά ή ειδικές συνθήκες και περιστάσεις που προέρχονται κυρίως από την προηγούμενη συμπεριφορά του δικαιούχου και του οφειλέτη, ενόψει των οποίων και της αδράνειας του δικαιούχου να δημιουργήθηκε ευλόγως στον οφειλέτη η πεποίθηση της μη ενάσκησης του δικαιώματος, οπότε η μεταγενέστερη άσκηση τούτου, που τείνει σε ανατροπή της κατάστασης που δημιουργήθηκε υπό τις ως άνω ειδικές συνθήκες και διατηρήθηκε επί μακρό χρονικό διάστημα, ν' αντίκειται προφανώς στις καθοριζόμενες από τη διάταξη του άρθρου 281 Α. Κ. αρχές, διότι δημιουργεί δυσανάλογη προς την ωφέλεια του δικαιούχου επιβάρυνση του υπόχρεου (ΟΛΑΠ 8/2001, ΑΠ 37/2013 Νόμος). Στην προκείμενη περίπτωση, η εναγομένη πρόβαλε νομίμως την ένσταση καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος (άρθρο 281 Α. Κ.), ισχυριζόμενη ότι οι ενάγοντες προβάλλουν καταχρηστικά τις αξιώσεις τους, δεδομένου ότι η τυχόν ικανοποίηση αυτών έξι (6) έτη μετά τη γέννησή τους θα επιφέρει ανατροπή στον οικονομικό προγραμματισμό της. Ο ισχυρισμός αυτός, σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν στη νομική σκέψη που προηγήθηκε, είναι μη νόμιμος και ως τέτοιος πρέπει ν' απορριφθεί, καθόσον η απαίτηση είσπραξης από τους ενάγοντες των νόμιμων αμοιβών των δικαιούχων μελών τους δεν διαφεύγει των ορίων της καλής πίστης και των χρηστών ηθών.

Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων απόδειξης και ανταπόδειξης, που εξετάσθηκαν κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο και οι οποίες περιέχονται στα ταυτάριθμα με την απόφαση πρακτικά και τα έγγραφα που νομίμως επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, αποδεικνύονται τ' ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Οι ενάγοντες είναι νόμιμα συνεστημένοι, κατά τους όρους του άρθρου 54 του ν. 2121/1993, οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών πνευματικών δικαιωμάτων, ο 1^{ος} των μουσικών, ο 2^{ος} των τραγουδιστών-ερμηνευτών και ο 3^{ος} των δισκογραφικών εταιριών-παραγωγών υλικών φορέων ήχου και εικόνας, έχοντες τις εκ του ίδιου νόμου προβλεπόμενες αρμοδιότητες, μεταξύ των οποίων και η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής των μελών τους. Η εναγομένη διατηρεί την ευρισκόμενη στην επιχείρηση εκμετάλλευσης μπητς-μπαρ με το διακριτικό τίτλο σε έκταση 700 τ. μ. περίπου. Ειδικότερα, η εναγομένη προσφέρει στους ενοίκους του ομώνυμου ξενοδοχειακού συγκροτήματος αλλά και σε επισκέπτες καφέδες, αναψυκτικά, αλκοολούχα ποτά και ελαφρύ φαγητό, ενώ διαθέτει ειδικό υπάλληλο για την επιλογή και ρύθμιση της μουσικής με ελληνικό και ξένο ρεπερτόριο. Το κατάστημα αυτό λειτουργεί τους θερινούς μήνες του έτους, ήτοι από το Μάιο έως το Σεπτέμβριο, και όλες τις ημέρες της εβδομάδας από τις 10:00 π. μ. έως τις 20:00 μ. μ., χρησιμοποιεί δε μουσική καθ' όλη τη διάρκεια της λειτουργίας του. Η εναγομένη ισχυρίζεται ότι το εμβαδόν του καταστήματός της δεν είναι 700 τ. μ., αλλά 385 τ. μ. Σύμφωνα με τη με αριθμό 8024/19-08-2004

άδεια ίδρυσης και λειτουργίας του καταστήματος που εκδόθηκε από το Δήμο Κασσάνδρας, η καφετέρια (μπαρ) δικαιούται ν' αναπτύξει 50 καθίσματα στον υπαίθριο χώρο του καταστήματος. Η εναγομένη όμως, για την καλύτερη εκμετάλλευση της επιχείρησής της, δημιούργησε στην του βρίσκεται μπροστά από το κατάστημά της, υποδομή παραλιακού μπαρ, καταλαμβάνοντας με τον τρόπο αυτό συνολικά έκταση 700 τ. μ. περίπου, τοποθετώντας επ' αυτής καναπέδες, τραπέζια, καρέκλες, ομπρέλες, ξαπλώστρες και μουσική μηχανική εγκατάσταση (μπητς μπαρ). Επομένως, ο ισχυρισμός της εναγομένης ότι η επιχείρησή της εκμεταλλεύεται χώρο, συνολικού εμβαδού 385 τ. μ., δεν αποδείχτηκε ουσία βάσιμος. Περαιτέρω, ερμηνείες και παραγωγές που διαχειρίζονται και προστατεύουν οι ενάγοντες οργανισμοί μεταδίδονταν καθημερινά από το Μάιο έως το Σεπτέμβριο των ετών 2007, 2008 και 2009 στην ανωτέρω επιχείρηση. Η χρήση της μουσικής αυτής είναι κύριος λόγος προσέλκυσης των πελατών και επομένως είναι απαραίτητη στην αύξηση της πελατείας και των εσόδων της επιχείρησης της εναγομένης, ο δε ισχυρισμός της τελευταίας ότι το κατάστημά της χρησιμοποιούν μόνο οι ένοικοι της ξενοδοχειακής επιχείρησής της και επομένως η ύπαρξη της μουσικής δεν είναι απαραίτητη, αλλά απλώς χρήσιμη, πρέπει ν' απορριφθεί ως ουσία αβάσιμος. Επομένως, η εναγομένη στα πλαίσια της επιχειρηματικής της δραστηριότητας και προς επίτευξη των εμπορικών της σκοπών και πορισμού οικονομικού οφέλους, κατέστησε προσιτά μουσικά προγράμματα στους πελάτες της, οι οποίοι συγκροτούν την έννοια του «κοινού», όταν αυτοί βρίσκονται σε καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος, διαμορφώνοντας τις κατάλληλες προς τούτο συνθήκες με τις ως άνω πράξεις της. Οι ενάγοντες προσπάθησαν να διαπραγματευτούν με την εναγομένη και να προβάλουν τις αξιώσεις τους για τον καθορισμό του ύψους της αμοιβής των δικαιούχων μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών, ωστόσο η προσπάθεια διαπραγμάτευσης δεν τελεσφόρησε. Επομένως, προκύπτει νόμιμο δικαίωμα των εναγόντων ν' αξιώσουν εύλογη αμοιβή για τη δημόσια παρουσίαση των έργων τους, που λαμβάνει χώρα στο κατάστημα της εναγομένης, η οποία έχει αντίστοιχη υποχρέωση να καταβάλει στους ενάγοντες την εν λόγω αμοιβή, που πρέπει να καθοριστεί σε ορισμένο ποσό κατ' έτος, το οποίο θα είναι ενιαίο για όλους τους ενάγοντες και εύλογο. Ήδη οι ενάγοντες κατάρτισαν ενιαίο και κοινό αμοιβολόγιο για τη δημόσια εκτέλεση οπτικοακουστικών μέσων από τις επιχειρήσεις μπαρ της χώρας για τα έτη 2007, 2008 και 2009, το οποίο δημοσιεύθηκε νόμιμα, σύμφωνα με το άρθρο 56 § 3 του ν. 2121/1993, στον ημερήσιο τύπο της χώρας και αποτελεί πρόταση για διαπραγμάτευση της εύλογης αμοιβής των μελών τους με τις επιχειρήσεις αυτές, οι οποίες προβαίνουν κατά τον προπεριγραφόμενο τρόπο σε παρουσίαση έργων των μελών τους στο κοινό-πελάτες. Ειδικότερα, η εύλογη αμοιβή, που, σύμφωνα με τ' αμοιβολόγια αυτά αξιωνόταν υπέρ των μελών των εναγόντων από επιχειρήσεις

Θεωρήθηκε
Η Εισαγγελέα

4ο φύλλο της με αριθμό 14 /2014 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Χαλκίδης (τακτική διαδικασία)

μπαρ κατηγορίας αντίστοιχης (700 τ. μ.) με την εκμεταλλευόμενη από την εναγομένη επιχείρηση, προσδιορίστηκε ετησίως στο ποσό των 3.600 ευρώ. Συνεκτιμωμένων όλων των παραπάνω στοιχείων το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη την αξία της συγκεκριμένης χρήσης εκ μέρους της εναγομένης στα πλαίσια των οικονομικών συναλλαγών της, τη θέση και την έκταση της επιχείρησής της, τις πραγματικές δυνατότητες των πελατών της να παρακολουθήσουν τα μουσικά έργα που διαχειρίζονται οι ενάγοντες, τη συμβατικά οριζόμενη αμοιβή συγγενικών δικαιωμάτων των εναγόντων με άλλες ομοειδείς επιχειρήσεις, καθώς και προγενέστερες αποφάσεις διάφορων Δικαστηρίων της χώρας (για επιχειρήσεις υγειονομικού ενδιαφέροντος άλλων γεωγραφικών περιοχών), που αποτελούν πρόσφορα συγκριτικά στοιχεία, κρίνει ότι ύψος της εύλογης ενιαίας αμοιβής των εναγόντων πρέπει να καθοριστεί για καθένα από τα επίδικα έτη (2007-2008-2009) στο ποσό των 3.600 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ 19% (684 ευρώ). Η κατανομή του παραπάνω ποσού μεταξύ των μουσικών, των τραγουδιστών-ερμηνευτών και των παραγωγών θα γίνει κατά τις μεταξύ τους συμφωνίες, δηλαδή κατά ποσοστό 50% για τους παραγωγούς, 25% για τους μουσικούς και 25% για τους τραγουδιστές. Επίσης, για να είναι σε θέση οι ενάγοντες να εκπληρώσουν την υποχρέωσή τους για ανάλογη με τη χρήση διανομή των αμοιβών που εισπράττουν στους δικαιούχους που αντιπροσωπεύουν, η εναγομένη πρέπει να παραδώσει στους ενάγοντες τους καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε την επίδικη περίοδο. Επομένως, η υπό κρίση αγωγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή και ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό. Η απόφαση δεν θα κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή όσον αφορά τις διατάξεις για καταβολή αμοιβής, διότι δε συντρέχει επείγουσα περίπτωση ούτε η επιβράδυνση της εκτέλεσης θα επιφέρει σημαντική ζημία στους ενάγοντες. Τα δικαστικά έξοδα των εναγόντων πρέπει να επιβληθούν σε βάρος της εναγομένης λόγω της ήττας της στη δίκη αυτή (άρθρο 176 του ΚΠολΔ) κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό, τι έκρινε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ κατά τα λοιπά την αγωγή.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής, που πρέπει να καταβάλει στους ενάγοντες η εναγομένη για την από μέρους της δημόσια παρουσίαση έργων των μελών τους μέσω συσκευών υλικών φορέων ήχου εγκατεστημένων στο αναφερόμενο στο ιστορικό κατάστημά της, στο ποσό των τριών χιλιάδων εξακοσίων

(3.600) ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ 19%, για καθένα από τα έτη 2007, 2008 και 2009 και συνολικά στο ποσό των δέκα χιλιάδων οκτακοσίων (10.800) ευρώ, πλέον του ποσού των δύο χιλιάδων πενήντα δύο (2.052) ευρώ για ΦΠΑ 19%.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από τους τρεις (3) ενάγοντες σε ποσοστό 50% της παραπάνω καθορισθείσας αμοιβής υπέρ του 3^{ου} ενάγοντος (φορέα των παραγωγών), 25% υπέρ του 1^{ου} ενάγοντος (φορέα των μουσικών) και 25% υπέρ του 2^{ου} ενάγοντος (φορέα των τραγουδιστών-ερμηνευτών).

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγομένη να καταβάλει στους ενάγοντες οργανισμούς, κατά την αμέσως παραπάνω αναλογία, το συνολικό ποσό των δέκα χιλιάδων οκτακοσίων (10.800) ευρώ, πλέον του ποσού των δύο χιλιάδων πενήντα δύο (2.052) ευρώ για ΦΠΑ 19%, με το νόμιμο τόκο για το μεν ποσό των 10.800 ευρώ από την επόμενη της επίδοσης της αγωγής, για το δε ποσό των 2.052 ευρώ από την επόμενη της είσπραξης του ποσού αυτού και την έκδοση σχετικού φορολογικού στοιχείου από τους ενάγοντες.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγομένη να προσκομίσει στους ενάγοντες τους καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά τα έτη 2007, 2008 και 2009.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ τα δικαστικά έξοδα των εναγόντων σε βάρος της εναγομένης, τα οποία ορίζει στο ποσό των πεντακοσίων (500) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στοιχ. στις 3 Φεβρουαρίου 2014.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στον
στις 4 Φεβρουαρίου 2014, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟ

Πολύγυρος 3.2-10

Η Γραμματέας

Θεωρήθηκε
Η Εισαγγελέα